

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔

ไทยช่วยไทย

สรุปทองคำ ดอลลาร์ วันที่ ๑๓ ทองคำขีดผ่านไปแล้ว ดอลลาร์ได้ ๑๓ ดอลลาร์
เรียกว่าพักเครื่อง

เราก็อบรมรับ ขอความเห็นใจจากพี่น้องทั้งหลายทางภาคใต้ของเรา เพราะเราตั้ง
โปรแกรมไว้แต่ต้นที่ยังไม่ได้ปรึกษาหารือกับธาตุชั้นสุขภาพเสียก่อน ประกาศในใจเจ้า
ของเสียก่อนว่า เราจะไปทั่วประเทศไทยเป็นลำดับลำดับ สำหรับภาคใต้เป็นภาคที่ใหญ่
และไกล เราจึงจะรวมยอดไปที่เดียว ภาคใต้นี้ไปหมดแล้วถึงกลับมาก็เป็นอันว่าเรียบ
ร้อย เราตั้งโปรแกรมเอาไว้ ที่นี้ทำไป ๆ ธาตุชั้นมันชุ่มฟ่อ ๆ ขึ้นมาจะทำไง แล้วสุดท้าย
ไปไม่ได้เลย จึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทางภาคใต้ทราบ อย่าได้เสียอกเสียใจ เรา
มีความสม่าเสมอต่อพี่น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากันหมด เราไม่มีอะไรที่จะสูงจะต่ำจะเอน
จะเอียง มีอย่างนั้นตลอดมา และธรรมเป็นพื้นฐานอย่างนั้นด้วย

แต่เรื่องธาตุชั้นมันไม่มองดูหน้าใครอย่างว่านั่นแหละ เทศน์บางที่ยังไม่ถึงไหน
จบแล้ว คือธาตุชั้นบังคับให้จบ เป็นอย่างนั้นนะ ไปเทศน์ในที่ต่าง ๆ ยังไม่ถึงไหนธาตุ
ชั้นบังคับให้จบก็ต้องจบ อันนี้ธาตุชั้นบังคับก็เลยไปไม่ได้ จึงได้บอกพี่น้องทางภาค
ใต้ของเรา อย่าได้เสียอกเสียใจ อย่าคิดในแง่ใด เราเป็นลูกคนไทยด้วยกัน เหมือน
อวัยวะเดียวกันเลย แขนซ้าย แขนขวา ข้างบนข้างล่าง นี้ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก
ออก ภาคไหน คือ แขนซ้ายแขนขวาเข้าใจไหมละ อวัยวะเดียวกัน คือภาคกลางติดนั้น
ศูนย์กลาง เพราะฉะนั้นเราจึงเป็นเหมือนอวัยวะเดียวกันหมด

นี่เราก็ตั่งหน้าตั้งตาจะทำประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา ครั้นแล้วก็ขึ้นมา ๆ สุด
ท้ายเลยไปไม่ได้ นี่เรียกว่าผิดคาดผิดหมายจริง ๆ เพราะเราตั้งไว้อย่างนั้นเรียบร้อย
แล้ว ครั้นทำไปมันหดเข้ามายนเข้ามา ๆ สุดท้ายก็เป็นอย่างที่ว่านี้จะทำยังไง บางที่
เทศน์ยังไม่ถึงไหนธาตุชั้นบังคับแล้วให้หยุด เทศน์ยังไม่จบบังคับแล้ว เลยไม่ได้เรื่อง
ไปถึงแค่ประจวบเท่านั้น นี่ก็สุดขีดนะ ๒๘๗ กิโลเมตรประจวบฯ จากสวนแสงธรรมไป
จากนั้นก็ไปไม่ได้แล้วหมดกำลัง โห จะทำไง ที่ต่าง ๆ ที่เขานิมนต์นี่ก็ดังที่เราเคยพูดไป
แล้วว่าจะไปไม่ได้ทั่วถึงแหละ มันก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เขานิมนต์ไปเทศน์ที่ต่าง ๆ ก็มี
พักมีอะไร เว้นไปบ้าง อะไรบ้าง รับไม่ได้หมด คือเอาตามธาตุชั้น

เมื่อวานขึ้นนี้ทางยางตลาดเขาก็มาขอเครื่องทำฟัน เรากำลังจะขึ้นรถเขาก็มา
อย่างนั้นละครั้นมาเวลาจุกจุกไม่ได้เรื่องนะ เรากำลังจะก้าวขึ้นรถเขาก็มา เราขึ้นไป
ถึงถามพระในรถ บอกว่าเขามาขอเครื่องทำฟัน ถ้าเขามาพูดในระยษะนี้ก็เข้าใจกัน ที่นี้

เป็นเวลาที่เราจะขึ้นรถไปธุระของเราแล้วจะให้เราพูดกับใครต่อใครบ้างละ ก็ต้องผ่านไปเสียก่อนแล้วถามย้อนหลัง ทราบแล้วเมื่อวานนี้ได้ตกลงให้ทางพระสั่งไปทางยางตลาด ทางโน้นเขาก็พูดเหตุผลที่ควรจะต้องสงเคราะห์กัน ว่าเครื่องทำฟันไม่มี มีเครื่องทำฟันหนึ่งเสียแล้ว และยืมเครื่องทำฟันเขามา เราจึงให้ทันทีเลย เครื่องทำฟันนี้ให้บอกไปทางยางตลาดว่าให้แล้ว แล้วสั่งมาทางโรงพยาบาลโนนสะอาดนี้อีกให้ส่งเครื่องมืออันนี้ให้ทางโรงพยาบาลยางตลาด เป็นอันว่าเรียบร้อยไปแล้ว เมื่อเช้านี้สั่งตายตัวไปเรียบร้อยแล้ว บางที่ได้ย้อนหลังไปอย่างนั้น มันไม่ทัน ทั้งสี่ทั้งอะโรงานเรามากนะ

นี่กำลังคาราคาซังวันนี้ พิจารณาอยู่ โรงพยาบาลโนนสัก็เคยไปส่งเคราะห์ตลอด อาหารก็เอาไปให้เรื่อย ๆ ทางโรงพยาบาลโนนสั อันนี้เคยเอาอาหารไปส่งบ่อย ๆ สำหรับเครื่องมือเครื่องมือก็ให้เหมือนกันกับโรงพยาบาลอื่น ๆ แล้วนี่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโรงพยาบาลจังหวัดหนองบัวลำภู จึงว่าไม่แน่ทั้งสองโรงพยาบาลกำลังซังกันอยู่เดี๋ยวนี้ ไม่แน่จะตัดสินใจไปทางไหน โรงพยาบาลหนองบัวไปนี่ก็จะไปพิจารณาซ้ำอีกทีหนึ่ง คือไปคราวที่แล้วเราบอกมือไว้ก่อนเขารูมมา บอกว่าเราจะให้เฉพาะจำเป็นขึ้นเลยทันที ทำมือบอกไว้เลยคือไม่ใ้มากกว่านั้น พอไปถึงเขาก็รูมมา จึงได้ให้เครื่องมือที่จำเป็น ๒ ชุดที่ว่า ๓ ล้าน นี่ก็ตกมาแล้ว ส่วนที่รอกจากนั้นมีอะไร เพราะเราบอกจะให้เฉพาะจำเป็น ทีนี้จะคืบไปอีก ถ้าหากว่าควรจะแยกไปไหนเราก็จะแยกให้ ๆ เพราะเงินไม่พอว่าอย่างนี้แหละ

หัวใจเราพอ ล้นฝั่งเราพูดจริง ๆ นะ หัวใจเรามีต่อโลก สามโลกธาตุนี้เรียกว่า ล้นฝั่งตลอดเวลาเลยหัวใจของเรา ด้วยความเมตตา แต่สิ่งที่จะสนองความต้องการของเรามันก็ตามมีตามเกิด นี่ก็ไหลเข้ามาเรื่อย ๆ ไม่ทราบว่าจะช่วยทางไหนต่อทางไหน เราจึงต้องพิจารณาดู บางทีอาจจะตัดสินใจทางหนองบัวลำภู ตกลงไปโรงพยาบาลหนองบัวเสียวันนี้ เรายังเป็นอารมณ์อยู่เกี่ยวกับเครื่องมืออะไร ๆ ที่ปลีกย่อยซึ่งเป็นความจำเป็นไล่เสียกันลงไป เราอาจจะหาตามเก็บนั้นก็ได้ คือจะให้ที่เดียวมันไม่พอ เช่น โรงพยาบาลตึกใหญ่ก็ให้ตึกไปเลยเสียก่อนแล้วค่อยเก็บทีหลัง คือเครื่องอุปกรณ์ในตึกค่อยให้ทีหลัง ๆ ไปสร้างที่ไหนก็เหมือนกัน ตึกนี้ขึ้นก่อน อันใหญ่ให้ขึ้นก่อน เสร็จแล้วพวกนี้ทยอยให้ทีหลัง ป้อนแห่งละสองชั้นสามชั้นไปเรื่อย ให้หมดหม้อไม่ได้ ต้องตกเป็นชั้นเอา เป็นอย่างนั้นละหลวงตาทำต่อโลก ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ทำขนาดนั้นเชียวนะ

เพราะฉะนั้นใครผิดใครถูกอะไรจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลย โดยธรรมว่าฉันเถอะ เราไม่มีโลกเข้าไปแฝงนะ ดูดว่ากล่าวตำหนิใครนี้จะให้เรื่องของกิเลสเข้าไปแทรกโจมตีอย่างนั้นเราไม่มี จะมีแต่ธรรมล้วน ๆ ผิดบอกว่าผิดเลย ถูกบอกว่าถูก จึง

เรียกว่าธรรมเป็นแบบฉบับของโลก เป็นหัวใจของโลก ต้องเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ใช่ธรรม จึงต้องให้ตรงไปตรงมา ควรดู-ดู ควรชม-ชม ไปเรื่อย ๆ ตามอรรถตามธรรม ดูตามธรรม ดีตามธรรม ชมตามธรรม ดำเนินตามธรรมไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น ทำอย่างอื่นไปไม่ได้นะ ขวางตันทีเลย ถ้าเรื่องของธรรมนี้โล่งผิง ออกเลย ๆ ธรรมเป็นอย่างนั้น เรื่องของโลกไม่เอาเข้ามาเป็นอารมณ์ในเวลานั้น ที่จะชี้แจงเหตุผลให้เป็นไปตามอรรถธรรมแล้ว ต้องให้เป็นไปตามนั้นอย่างเดียว อย่างอื่นเป็นไปไม่ได้

มันมากต่อมากเวลานี้ โอ้ย หนักมากจริง ๆ ไม่ใช่เล่น ๆ นะ ดึกก็ ๒ ดึกใหญ่ โรงเรียนก็ ๒ หลังอีกด้วย หลังหนึ่ง ๒ ชั้น คือสองชั้นก็ต้องทำให้สมบูรณ์แบบ พวกกระดานฝาหรือห้องอะไร ๆ นี่ก็ต้องเอาให้สมบูรณ์แบบ ถ้าว่าเท่าไรชั้นก็ต้องเป็นอย่างนี้ สมบูรณ์แบบทุกชั้น ๆ อย่างนั้น จ่ายนี้ไม่มีรอ จ่ายตลอด ๆ พิลึกพิลั่น นี่ละที่ว่าเงินช่วยชาติของพี่น้องทั้งหลาย คืออันนี้เป็นบัญชีที่เราช่วยชาติมาตั้งเดิมนะ ที่เราช่วยอยู่เหล่านี้เป็นบัญชีของเรา เรียกว่าบัญชีพื้นเพมาตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาด เงินเข้ามาบัญชีนี้แล้วจะออกช่วยโลกโดยลำดับ ที่ว่าโครงการช่วยโลกเป็นบัญชีที่สองนะ อันนี้เราไม่เข้าไปเกี่ยวข้องนะ มีทางที่จะเกี่ยวข้องได้เหมือนกัน แต่ถ้าไม่จำเป็นบัญชีนี้ยังมีกำลังอยู่เกี่ยวกับเรื่องทองคำ คือบัญชีนี้หากว่าพอหมุนเข้าทองคำแล้ว ทองคำต้องมีน้ำหนักกว่าโครงการช่วยชาติทั่ว ๆ ไป จึงเรียกเป็นกำกึ่ง

หนึ่ง เวลาจำเป็นควรจะไปช่วยชาติดังที่เราช่วยอยู่เวลานี้ เรียกว่ามาช่วยบัญชีนี้ว่างั้นเถอะ เราก็แยกออกมา ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ เราก็ตัดเอาไว้ยุ้งนั้นเป็นประจำ เพื่อจะหมุนเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเรา อันนี้เราถือเป็นน้ำหนักมากตลอดมานะ นี่ละบัญชีที่ว่าโครงการช่วยชาติ เราดูว่าได้ออนออกมาตอนที่จำเป็นซุลมุนตอนไปกรุงเทพนี่นะ ที่สวนแสงธรรมคราวที่แล้วที่ซุลมุนนั้น ดูว่าได้แยกออกมาจากโครงการช่วยชาติประมาณ ๗ แสนหรือโง ฟังถอนหนเดียวเท่านั้นแหละ ทางกรุงเทพเราก็ถอนใบถอนให้ทางโน้น เฉพาะใบถอนดูว่าล้านหนึ่ง ส่วนที่นอกจากนั้นที่ได้ในสวนแสงธรรมทั้งหมด ทุ่มหมดเลยนะ นั่นละที่ไปสวนแสงธรรมคราวนี้เรียกว่าทุ่มลงหมด แล้วจากนั้นยังไม่พอ ต้องเขียนใบถอนให้ทางโน้นไว้อีกหนึ่งล้าน

เพราะการถอนเราเป็นคนถอนคนเดียวนะ จะเอาไว้ก็บัญชีก็ตาม จะมาทางไหนโอนเข้ามาได้ตลอด ๆ ผู้รับมี แต่เวลาถอนเราต้องเป็นผู้ถอนคนเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นทางโน้นเราจึงได้เขียนใบถอนให้ เห็นว่าจำเป็นมากก็เลยเขียนใบถอนไว้ให้หนึ่งล้าน ได้ทราบจากคุณชายแล้วว่าได้ออนตามที่ว่าแล้ว จำเป็นก็ได้ถอนอย่างว่าแล้ว ทางนี้ดูเหมือนเราถอน ๗ แสนหรือโง นี่ละบัญชีที่ว่าช่วยชาติ ได้ออนทางโน้นถ้าจำไม่ผิดหนึ่งล้าน ทางนี้ ๗ แสน จำเป็นจริง ๆ เราถึงจะถอนนะ ไม่จำเป็นเราไม่ทำ เพราะเราเป็นผู้

รับผิดชอบต่อชาติบ้านเมืองแต่ผู้เดียว เกี่ยวกับเรื่องการเงินช่วยชาติ เราจึงต้องพินิจพิจารณาอย่างละเอียดลออแล้วถอน ไม่จำเป็นไม่ถอน เรารับผิดชอบต่อผู้เดียว นี่ก็ฟังถอนประมาณ ๗ แสนทางด้านนี้ มาตรการนี้ไม่พอ ชุมมุนวุ่นวาย เงินในบัญชีพื้นเดิมของเรา นี่หมด นั่นซึ่งถึงได้ไปคว่าเอานั่น ที่นี้เรื่องจ่ายยังไม่หมดนั่นซิ ตกลงเลยได้ไปถอนเอานั่น มาจ่าย ขนาดนั้นแหละหลวงตา เอาจริง ๆ นะ

อะไรก็ตามพี่น้องชาวไทยเราตายใจได้เลยกับเรื่องการจับจ่ายของเรานี้ว่าฉันเถอะ ไม่ว่ามากกว่าน้อยเราจะทำด้วยเหตุผลทุกอย่าง ไม่ให้มีแบบที่โกโรโกโส ไม่ให้มีเป็นอันตรายสำหรับเรานะ เราทำอย่างนั้นตลอดมา จะสั่งจ่ายมากจ่ายน้อยเราแน่ใจแล้ว เราถึงสั่ง ๆ แต่ละอย่าง เมื่อคราวหลังมาเราจำได้บ้างจำนวนมากน้อยเพียงไร หรือความจำเป็นมากน้อย เราไม่จำเป็นจะต้องไปวินิจฉัยอีก เพราะก่อนที่เราจะจ่ายนี้เราจะวินิจฉัยเรียบร้อยแล้วเราถึงจะจ่าย ๆ เรียกว่าสมบูรณ์แบบไปแล้ว เราจึงไม่ทำตามความหลังอีกแหละ เป็นอย่างนั้นตลอดมา

เวลานี้ทองคำเรากำลังรออยู่ เตี้ยวนี้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องที่จะซื้อทองคำเข้าคลังหลวง คอยรอฟังเสียงคณะลูกศิษย์ลูกหาที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดติดพันกับการเงินการทองเงินมีความเปลี่ยนแปลงยังไง ๆ ระหว่างเงินดอลลาร์กับเงินบาทเรา ถ้าพอรอไปเสียก่อนเราก็จะรอไปเสียก่อน ถ้าสมควรจะรับซื้อทองคำจากลูกศิษย์ที่มาให้ขอปรึกษาหารือแล้ว เราก็จะรับซื้อทันที เพราะเวลานี้เงินมีอยู่ธนาคารแล้วจะออกซื้อเมื่อไรก็ได้เป็นแต่เพียงว่าเรารอตามเหตุการณ์เท่านั้น เวลานี้จึงรอ ๆ อยู่ ที่แน่นอนแล้วนั้นคิดเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ก็คือจากคำที่เราสั่งไว้เรียบร้อยแล้วนั้นก็คือว่า ๑) ๘๐๐ ล้าน ๒) ๖ ล้านกว่า ที่เขามาทอดกฐินทองคำคราวที่แล้วนี้ ได้เงินสองบัญชีเป็นเงิน ๖ ล้านกว่า อันนี้เราก็บวกเข้ากับ ๘๐๐ ล้านแล้ว ตกลงก็เป็น ๘๐๖ ล้านแล้ว นี่จะเข้าทองคำถ่ายเดียว นอกนั้นยังไม่แน่ คอยฟังไปตามเหตุการณ์เสียก่อน

เราคิดว่าคราวนี้เราไม่ได้คิดไว้เพียงเล็กน้อยนะ เพราะเมืองไทยเรานี้หนักมากที่ค่อนข้างจะล่มจมอยู่ตลอดเวลา เราจึงต้องพากันช่วยกันหนุนทั่วประเทศไทย ขอให้มีความรักชาติเป็นพื้นฐานแห่งชาติไทยเรา การเสียสละเป็นเงาเทียมตัวมากับการรักชาตินะ ให้ต่างคนต่างเสียสละ เมื่อกาลอันสมควรที่ควรจะหนักเบาเล็กน้อยในการเสียสละของเราแล้ว ทางศาสนาก็จะเผด็จพี่น้องทั้งหลายเรื่อย ๆ สมว่าเราเป็นผู้แนะนำ ที่ควรจะหนุนเข้าแ่งไหน ๆ เราก็จะพยายามเต็มกำลัง

เวลานี้ก็เริ่มตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้นมาแล้ว นี่เราก็จะเตือนทางรัฐบาล อย่างไรก็ตามจะแยกกันไม่ออกระหว่างรัฐบาลกับเรานะ เพราะเป็นผู้ช่วยแขนซ้ายแขนขวา ที่จะอุ้มชาติไทยของเราขึ้นจากความล่มจมทั้งหลายนั้น ระหว่างชาติบ้านเมืองกับศาสนานี้จะแยกกันไม่

ออก จะต้องได้ประสานงานต่อกันเสมอ เพื่อนำสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา เมื่อทางการบ้านเมืองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยแล้ว ทางนี้ก็จะเตือนทางโน้นให้ชวนชวย ไม่ให้ทำอย่างแต่ก่อน ที่ได้มาเท่าไร ๆ มากอบโกย ๆ เข้าพุง ๆ เข้าพุงหลวง ๆ แล้วลงทะเลหลวงตุมเลย ชาตินไทยก็มีแต่ร่างกระดูก ๆ นี่เป็นมานาน

จนถึงขนาดเราพูดเต็มปาก เพราะเราทราบมาจากบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่อยู่ในสถานที่ต่าง ๆ ตามกระทรวงนั้น ๆ มาโดยลำดับ เพราะฉะนั้นการพูดจึงไม่ผิด อันนี้ส่วนมากมันมีแต่เข้ามา ๆ แล้วมันกอบโกย ๆ ไม่ได้หาเงินเข้ามาในคลังหลวง คือสมบัติของชาติ เราเลยพูดเอาว่าคลังหลวงเป็นจุดศูนย์กลาง ก็คือเพื่อเป็นสมบัติของชาตินั้นแหละ เข้ามาสู่จุดรวม คณะนั้นตั้งรัฐบาลขึ้นมาได้เงินเท่านั้น ๆ เข้ามาสู่จุดส่วนรวม ๆ เป็นชั้นเป็นอันไม่ค่อยจะได้ยิน แต่ไม่ได้ยินอีกอันหนึ่งก็คือกินกลืน กินอยู่ลึกลับ ๆ นี่เป็นมาตลอด แล้วก็ซุบ ๆ ซิบ ๆ เขามาเล่าให้ฟัง เราก็จำเอา ๆ

แต่ที่หนักมากก็คือรัฐบาลที่ผ่านมาแล้วนี้ หนักมากที่สุดเราก็บอกหนักมากที่สุดขนาดที่เมืองไทยเราจะจมได้จริง ๆ ถ้าปล่อยให้พวกนี้ถือบังเหียนหรือถือการควบคุมชาติไทยเรา นี้เรียกว่าพวกกุมเพื่อจมไม่สงสัย เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการต่อต้านกัน เพราะชาติไทยนี้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ของชาติไทย สมบัติทุกอย่างชาติไทยทุกคนต้องมีความรับผิดชอบด้วยกัน เสมอหน้ากัน เมื่อเห็นอะไรมาไม่สมเหตุผลและจะเป็นที่ล่มจมได้สำหรับชาติไทยเราก็ต้องมีการต่อต้าน ดังที่เห็นกันอยู่เวลานี้ จากนั้นแล้วเราก็จะพยายามพยุ่งนะ ทางบ้านเมืองก็จะพยุ่งทางหนึ่ง การจับการจ่ายก็ให้น้อยลง ๆ ที่ไม่จำเป็นให้น้อยลง นี้เราก็จะเตือนเรื่อย ๆ นะ แล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเป็นภัยต่อชาติด้วยการจับจ่ายหรือสุรุ่ยสุร่าย หรือล่มจมแบบไหนก็ตามนี้จะพยายามเตือนกันเรื่อย ๆ เพื่อจะได้หาสมบัติเข้าสู่จุดส่วนรวม แต่เรามักเรียกว่าคลังหลวงนะ

คลังหลวงจริง ๆ นั้นเป็นจุดที่เราต้องการฝากสมบัติเหล่านี้ นั้นเป็นคลังหลวงแท้ ที่นี้คลังหลวงรองลงมาก็สมบัติของชาตินั้นนะ เราจะพยายามให้สมบัติเหล่านี้เข้าสู่ชาติเราเป็นลำดับลำดับ ทางบ้านเมืองก็ชวนชวยด้วยความรู้เนื้อรู้ตัวเห็นโทษเห็นภัยแห่งความล่มจมเพราะความสุรุ่ยสุร่าย แล้วทางศาสนาเราก็จะเผด็จฟืน้องทั้งหลายให้ตั้งเนื้อตั้งตัวขึ้นอีกวาระหนึ่ง ชวนชวยสมบัติเงินทองข้าวของดังที่เราปฏิบัติมานี้ แล้วหนุนเข้าสู่คลังหลวง ๆ ทางบ้านเมืองก็หนุนเข้ามา ทางศาสนาก็หนุนเข้ามา แล้วก็ค่อยเต็มตื่นขึ้นมา ๆ เรื่อย ๆ อย่างนั้นเราแน่ใจว่าถ้าปฏิบัติตามศาสนาแล้วเมืองไทยเราจะขึ้นได้ไม่สงสัย ถึงจะช้าจะเร็วก็ขึ้นได้ถ้าปฏิบัติตามแนวของศาสนา ถ้าเคลื่อนจากนี้แล้วจมได้ไม่สงสัย และจมอย่างรวดเร็วเสียด้วย นี้เราก็ได้เตือนเสมอ ๆ จึงขอให้ฟืน้องทั้งหลายรับทราบไว้ตลอดไป อย่างนี้แหละเรื่องการที่จะช่วย

ถ้าเมืองไทยเราไม่ช่วยเราชาติไทยชาติไหนเขาจะมาช่วย มีไหมก็ชาติในโลกอันนี้มีมากไหม เราเห็นชาติไหนมีไหมที่จะมาช่วยชาติไทยของเราเป็นขึ้นเป็นอัน ไม่มี นอกจากชาติไทยจะช่วยไทยเท่านั้น เพราะเหตุใด ก็เพราะว่าการทำความล่มจมชาติอื่นเขาไม่ได้มาทำให้เรา นอกจากเราเสียกลจากเขาแล้วก็ถูกเขาดัมเอา ๆ นั่นก็เป็นเรื่องของชาติไทยเราทำความเสียหายแก่ตัวเองใช้ไหมล่ะ เพราะความโง่เง่าเต่าตุ่นกลมายาไม่ทันล่ะซิ แล้วเสียเล่ห์เสียเหลี่ยมให้เขา ความเสียเล่ห์เสียเหลี่ยมก็เมืองไทยเรา ที่นี้ความจมก็เมืองไทยเราเป็นผู้ทำเมืองไทยเราให้จมเสียเอง แน่ะ เราจะไปตำหนิใคร เพราะฉะนั้นจึงให้รู้เนื้อรู้ตัวทุกคน เอาศาสนาเป็นเครื่องดำเนินนะให้ฟังให้ดี

พุทธศาสนาเป็นศาสนาชั้นเอก ทุกสิ่งทุกอย่างเอกอยู่นั้นหมดแล้วไม่มีอะไรเสมอแล้ว ให้ฟังเสียงศาสนา ให้ดำเนินตามนี้จะช้าหรือเร็วก็ตาม ก็ขอให้กันไปเพื่อความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามันคงขึ้นเป็นลำดับ เป็นที่พอใจสำหรับชาติไทยของเราซึ่งเป็นนักเสียสละและรักชาติ อันนี้เป็นสำคัญมากนะให้จำไว้ทุกคน ๆ เรานี้พยายามเต็มกำลังความสามารถแล้ว เลยจากนี้เราก็ตายเราบอกจริง ๆ เราช่วยทุกวิถีทาง คิดดูซิ เงินบาทหนึ่งสองบาทเรายังไม่เคยระลึกได้เลยนะว่า เราสั่งให้เขาไปซื้ออะไรมาให้เรานี้ไม่เห็นมี ก็มันเหลือเพื่ออยู่ตลอดเวลา แล้วจะซื้อมาหาอะไร ของที่ได้มามันก็เหลือเพื่อแล้ว เราจึงไม่ได้เคยเอาเงินเอาทองที่เขาถวายเรานี้ไปซื้อนั่นซื้อนี่มาให้เราหน่อยไม่มีเท่าไรก็ทุ่ม ๆ อย่างที่ว่า มีเท่าไรก็อย่างนี้แหละ ทุ่มหมดเลยไม่มีอะไรเหลือ ๆ เราพอใจที่จะช่วยโลก

จึงขอให้พี่น้องทั้งได้ช่วยกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย การประหยัดให้ตื่นตัวทุกคนนะ การอยู่การกินการใช้การสอยอย่าสุรุ่ยสุร่ายอย่างที่เคยเป็นมา นี่คือทางแห่งความล่มจมให้จำเอาไว้ ที่นี้การรู้เนื้อรู้ตัวประหยัดมัธยัสถ์ การอยู่การกินการใช้การสอยให้มีความประหยัดมัธยัสถ์ อยู่ด้วยความพอเพียง ๆ นี้เหมาะ ให้พยายามหักห้ามเหยียบเบรกการสุรุ่ยสุร่ายเอาไว้ละ เหยียบเบรกอันนี้เอาไว้ให้อยู่ในความพอดี แล้วจะค่อยหนุนขึ้นเหล่านี้เป็นอุบายวิธีการหนุนชาติไทยของเราทั้งนั้นแหละ ความสุรุ่ยสุร่ายนี้ตัวสำคัญมาก ไม่มีเจตนาแต่ก็เผาตัวเองตลอดเวลา มันเสียตรงนี้ละนะ ให้พากันรู้เนื้อรู้ตัว

การจับจ่ายใช้สอยเราเดินไปตามถนนหนทางนี้ โอ้ย มันอดคิดไม่ได้นะ ไปที่ไหนตีกรามบ้านช่องสร้างไว้อยาวเหยียด ๆ สร้างไว้แล้วปิดตาย ๆ ไม่มีคนเข้าไปเข้าไปซื้อ แล้วเงินนี้ไปยังงัย เท่านั้นมันก็รู้แล้วใช้ไหมล่ะ เอาอะไรมาสร้างถ้าไม่เอาเงินมาสร้างแล้วสร้างขึ้นแล้วปิดตายไว้เป็นแถวยาวเหยียด ๆ ไม่ว่าที่ไหนพอ ๆ กันหมดนะ ไม่มีใครไปซื้อ แล้วเงินไปไหน ธนาकारก็จนกระทั่งถึงเขาปิด เวลานี้เขาไม่ให้กู้ให้ยืม กู้ยืมแล้วไม่ได้คืนให้เขานี้ละ ติดหนี้ติดสินจะให้เขามายึดก็มีตั้งแต่ตีกร้าง ๆ ปิดตาย ๆ เขา

จะยึดไปอะไรประสาปูนเข้าใจไหม นี่เขาก็กัด ทางธนาคารก็กัด ใ้พวกเราเข็ดหรือไม่เข็ด หรือจะต้องไปหามาสร้างอีกหรือ แล้วปิดตายไว้อีกอย่างนั้นหรือ เหล่านี้มันน่าคิดทั้งนั้นนะ

เดินไปตามถนนหนทาง ไปที่ไหนเครื่องสินค้าสินขาย โถ เต็มในร้านตลาดไม่อดไม่อันมาจากโรงงาน ๆ ที่นี้โรงงานหนึ่ง ๆ เขาผลิตได้มากขนาดไหน เราจะหาเงินอะไรไปซื้อ ซื้อไม่ทันโรงงานก็เจ๊งได้ เพราะโรงงานนี้คนมีปากมีท้องเหมือนกัน คนงานเหล่านั้นมีปากมีท้องเหมือนกันเขาต้องอาศัยกินกับโรงงาน แต่โรงงานขายไม่ออกเงินอะไรจะเข้าไปหล่อเลี้ยงพวกคนงานล่ะ นี่มันก็เจ๊งได้เหมือนกัน แล้วการซื้อการขายก็ตามตลาดตลาดเลมิแต่สินค้าเต็มไปหมดแต่หาคนที่ซื้อไม่ค่อยมีนี่อันหนึ่ง เราจึงต้องประหยัดมัธยัสถ์ให้พอเพียง ๆ อะไรจะมีมากมีน้อยให้ใช้อยู่ในความพอเพียงของเราอย่าให้เลยเถิด แล้วจะเสียได้นะ

เมืองไทยเราเป็นนิสัยที่ว่าเป็นมาตั้งแต่ปู่ย่าตายายของเรา เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองอยู่ช้าอยู่ช้าไม่เคยอดอยากขาดแคลน เราก็กินตามอหฺยาศัยจึงไม่ทราบ เวลาขาดแคลนขึ้นมาอย่างปัจจุบันนี้ปรับตัวไม่ทันมันก็เสียได้อย่างนี้แหละ ให้ประหยัดมัธยัสถ์ รู้เนื้อรู้ตัวเสียตั้งแต่บัดนี้ อย่าเอานิสัยเก่าที่เกิดในเมืองอยู่ช้าอยู่นั้นแล้วใช้สอยกินอยู่ปวยอะไรไม่รู้จักประมาณเสียได้นะ เวลานี้เหตุการณ์ไม่เหมือนแต่ก่อนแล้ว ต้องได้ปรับตัวเข้าสู่เหตุการณ์ ให้มีความประหยัดมัธยัสถ์แล้วบ้านเมืองเราก็จะขึ้นได้ ๆ โดยลำดับ วันนี้ก็พูดเท่านั้นละนะ เตือนไว้อย่างนั้นละ

(พูดกับลูกศิษย์จากภาคใต้) เมตตาดูตลอดนะ แต่มันก็ไปไม่ได้อย่างที่แหละไปแต่ปี ๒๕๒๗ นะตั้งแต่นั้นมาแล้วไม่ได้ไปอีกเลย ก็อย่างว่าแหละคิดดูซิ ความยุ่งยากวุ่นวายนี้หมุนนั้นหมุนนี้ตลอดวันหนึ่ง ๆ ไม่พอจ่ายของความวุ่นวาย ความวุ่นวายมันยังมากกว่าเราอีกวันหนึ่ง ๒๔ ชั่วโมงความวุ่นวายไม่ทราบเท่าไรมันเอาไปกินหมด ๆ แหละ เอาละให้พร...

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd